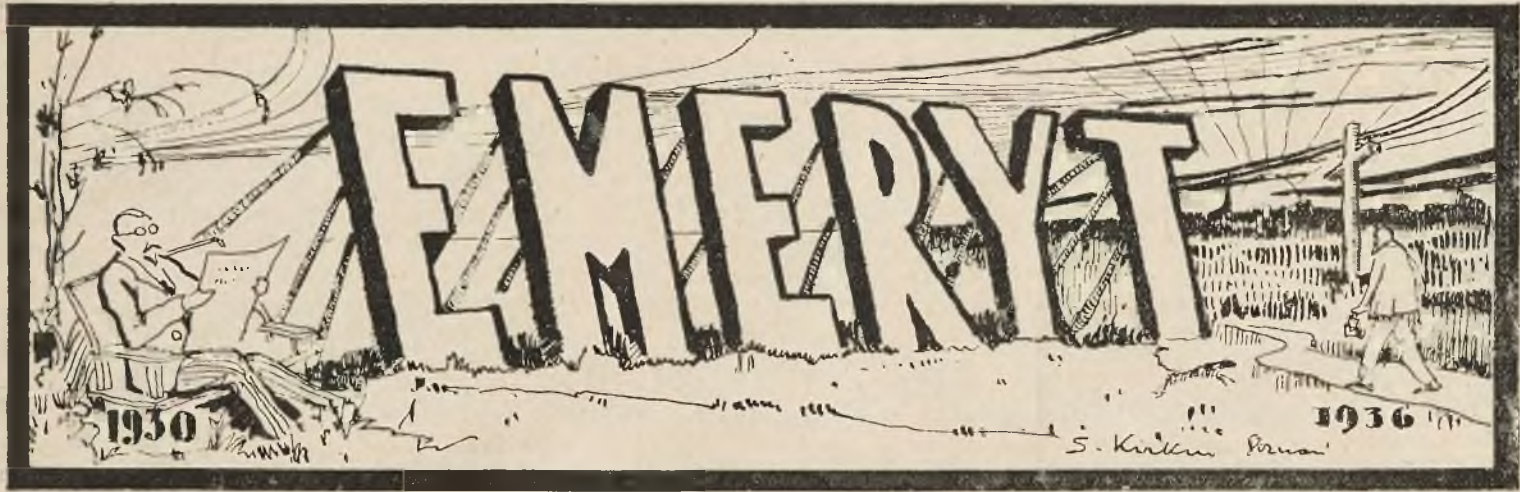


dnia 1 września 1936 r.



wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Oplatę uiszczono ryczałtem  
Adres  
Redakcji i Administracji  
Poznań, Matejki 61  
Konto poczt. - rozrach. tylko  
dla prenumeraty № 50.  
Prenumerata:  
rocznie . . . . . zł 6,00  
kwartalnie . . . . . „ 1,50  
pojedynczy Numer . „ 0,25  
Ogłoszenia:  
drobne: 1 słowo 10 gr.  
napis 1 słowo 20 gr  
reklamy: 1/4 strony 40 złotych,  
100 mm kw. 0,30 zł.

## Zjazd Prezesów i Delegatów polskich Zrzeszeń emerytalnych

Przypominamy wszystkim Emerytom i Emerytkom w Polsce, że dnia 8 września br. o godz. 10,30 odbędzie się w Poznaniu w sali „Belweder“, ul. Murszałka Focha 18, Zjazd Prezesów i Delegatów Polskich Zrzeszeń Emerytów z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i powitanie uczestników i gości,
2. Wybór Prezydium Zjazdu,
3. Wygłoszenie referatów:
  - a) konieczność jednolitego postępowania w sprawie uchylecia dekretów, skreślających część lat służby poprzedniej,
  - b) widoki i skutki ewentualnej skargi przed Międzynarodowy Trybunał w Hadze,
  - c) sposób dalszej obrony praw nabytych, przy zbliżającej się sesji Sejmu,

4. Dyskusja i uchwały,
  5. Zamknięcie Zjazdu — Wspólny obiad.
- Wstęp na Zjazd tylko za okazaniem legitymacji.
- W Zjeździe zapowiedzieli swój udział Senatorowie i Posłowie rozmaitych Grup Regionalnych, również zostali zaproszeni przedstawiciele Władz.
- Wszystkie Zrzeszenia w Polsce prosimy o nadesłanie najdalej do dn. 4 września br. spisu delegowanych na Zjazd uczestników, przy wymienieniu godziny ich przyjazdu do Poznania, oraz ilości i rodzaju zapotrzebowanych kwater.
- Komisja kwaterunkowa czynna będzie na dworcach przy nadejściu wskazanych pociągów.
- Członków miejscowych prosimy o zgłaszanie się w biurze, ul. Matejki 61, w celu zaopiarowania pomocy w zakwaterowaniu i informowaniu uczestników Zjazdu.

Prezesów i Delegatów, mających wziąć udział w Zjeździe, prosimy o:

1. zgłoszenie w tym samym terminie tematu ewent. przemówienia w celu skoordynowania przemówień i zapobieżenia powtarzaniu się tematów,
2. uwiadomienia, czy reflektują na wspólny obiad, w cenie około 1,50 zł.

Również prosimy uprzejmie Panów Senatorów i Posłów, którzy interesują się zagadnieniem emerytalnym i przybędą na Zjazd, o zgłoszenie zwykłymi pocztówkami godziny przyjazdu i ewent. zapotrzebowania kwater oraz wspólnego obiadu.

ZA ZARZĄD OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU

Sekretarz                      Prezes  
J a b ł o ŋ s k i                      G i z e l l a

## Na froncie bez zmian

Na froncie walki o przywrócenie praw odebranych emerytom, na razie nic się nie dzieje. Przyrzeczenia najwyższych dygnitarzy państwowych pozostały tylko przyrzeczeniami. Łudzi się zupełnie niepotrzebnie nasze delegacje i przychylnych nam posłów zapewnieniami, których nie zamierza się wcale dotrzymać, skoro ogłasza się w prasie oświadczenia, stojące w rażącej sprzeczności z danymi obietnicami, skoro przewlekła się załatwienie sprawy, mimo wzrastającego rozgoryczenia szerokich rzesz społeczeństwa i to wtedy, kiedy w interesie Państwa konieczne jest jak najsilniejsze skupienie tych mas w wspólnym wysiłku obrony i solidarności, kiedy potrzebne jest ogólne zaufanie i silna konsolidacja całego narodu.

Wyraźnie lekceważy się cierpliwość wynędzniałych mas, doprowadzonych do ostatniej rozpaczyny nędzą, brakiem najkonieczniejszych środków do życia, widokiem zbliżającej się zimy a z nią potrzeb, których uniknąć ani też pokryć nie można.

Przed obcięciem lat służby, uposażenia emerytalne redukowane stale od pięciu lat były więcej niż nędzne i nie wystarczały na zaspokojenie potrzeb codziennych; po obcięciu lat służby t. zw. zaborczej, spauperyzowano emerytów i zrównano ich z najniższymi klasami proletariatu, odebrano im możność dalszej węgotacji, sposób do dalszego życia. — Nie liczone się wcale ani z ich prawami, ani z tem, że emerytury zostały opłacone i wysłużone, ani z nastrojami, jakie dokonane bezprawie za sobą pociągają.

Nie zazdrościmy kolejarzom przyznanych im dodatków, cieszymy się, że Rząd przyszedł do przekonania, że drożyzna zamiast spadać wzrasta stale i obecne uposażenia nie wystarczają do życia. Przypominamy jednak, że emeryci i ich rodziny mają również zapotrzebowania życiowe i że dodatki przyznane kolejarzom winny być również wypłacone emerytom i to najrychlej, równocześnie z zwrotem sum zabranych od dnia 1 kwietnia b. r.

Anglja podwyższyła w ostatnich dniach uposażenia emerytalne o 10% licząc się z postępowaniem drożyzny, Belgja o 5%, jedynie Polska odebrała emerytom to, co sobie na stare lata złożyli, poprosiła wywłaszczyła ich z majątków bez żadnego odszkodowania i jakkolwiek uznała

ofiejalnie, iż stało się bezprawie, oraz przyrzeka krzywdę naprawić, nie spieszy się z wykonaniem swoich przyrzeczeń, dopuszczając do coraz większego rozgoryczenia i wrzenia.

Możliwe, że komuś sprawia specjalną rozkosz, że „emeryci odbierają sobie życie, że płaczą na wiecach” jak o tem donoszą pisma codzienne. Nie jesteśmy zwolennikami płaczu, który przystoi raczej kobietom, kiedy potrzebują nowego kapelusza, ale jesteśmy zdania, że krzywdę należy naprawić niezwłocznie, albowiem Rząd, który krzywdzi swoich obywateli, nie może liczyć ani na zaufanie, ani na poparcie.

Twierdzimy to nie tylko jako „emeryci“, ale jako obywatele państwa, którego dobro, rozwój i przyszłość, są naszą największą troską, jako Polacy, patrjoci, jako uczestnicy czynnych walk o niepodległość, jako ojcowie rodzin, jako synowie tej ziemi, w której spoczną kości nasze.

Tego samego zdania jest całe społeczeństwo polskie, wiedzą o tem najlepiej Posłowie interesujący się przejawami życia, które obserwują w swoich terenach.

Stykane się z rzeczywistością rzeczywistością spowodowało Regionalną Grupę Senatorów i Posłów woj. krakowskiego do uchwalenia na posiedzeniu w dniu 10 sierpnia br. pod przewodnictwem Wicemarszałka Senatu Pana Dra M. Kwaśniewskiego pomiędzy innemi następującej rezolucji:

„Uznajemy za wskazane najrychlejsze zniesienie obu dekretów emerytalnych a to dla urzędników państwowych i kolejarzy zarówno w interesie państwa, jak również w interesie pokrzywdzonych rzesz emerytów t. zw. zaborczych, których praca w ogromnej większości zastępowała raczej na uznanie. Dalsze utrzymanie dekretów nadejdujących nazwę „emerytów zaborczych“ urzędnikom państwowym, kolejarzom i nauczycielom tego pokolenia, które walczyło o niepodległość, uznajemy za krzywdę moralną, która najrychlej musi być naprawiona.

Ponieważ obecny stan wniosków na Komisji Ministerjalnej budzi wielkie zaniepokojenie, a odraczanie terminu posiedzenia Komisji z udziałem przedstawicieli Związków Emerytalnych przyczynia się do utrwalania fermentu

wśród szerokich warstw emerytalnych i ich rodzin, postanowiła Grupa Regionalna Krakowska zwrócić się jeszcze raz do Panów Premiera i Wicepremierów z przedstawieniem sytuacji i z żądaniem przyspieszenia zwołania Komisji Ministerjalnej.

Uchwały swe przedstawi Grupa Krakowska przez specjalną delegację z Wicemarszałkiem Senatu p. Drem Kwaśniewskim na czele u p. Premiera“.

Rezolucja powyższa mówi sama za siebie, a ma ona tem większe znaczenie, gdy się uwzględni, że dwóch członków Regionalnej Grupy Krakowskiej należy do Komisji Ministerjalnej, ustanowionej dla rozpatrzenia zagadnienia emerytalnego. — Widocznie sami posłowie są przekonani, że Komisja ustanowiona została w tym celu, by sprawę pogrzebać. Jest to stary trik parlamentarny, że jeżeli jakąś nieprzyjemną sprawę chce się utracić, przekazuje się ją jakiejś specjalnej Komisji, w której latami będzie leżała, aż ludzie o niej zapomną.

W ten sposób zamierza Rząd zyskać sobie zaufanie społeczeństwa, poparcie jego zamierzeń?

Cześć posłom Ziemi Krakowskiej za ich pamięć o pokrzywdzonych, cześć za uczciwość w dotrzymywaniu przyrzeczeń, cześć za ich męskie postąpienie!!

Odpis powyższej uchwały, Regionalnej Grupy Senatorów i Posłów Województwa Krakowskiego, przesłaliśmy Panu Senatorowi Bernardowi Chrzastowskiemu jako przewodniczącemu Regionalnej Grupy Senatorów i Posłów Wielkopolskich, Panom Posłom: Leopoldowi Tomaszewiczowi w Warszawie, Edwinowi Wagnerowi we Lwowie i Jakóbowi Hoffmanowi w Równem, z prośbą o spowodowanie, by tamtejsze Grupy Regionalne powzięły takie same rezolucje i kroki u Rządu, a ponadto odnieśliśmy się do bratnich Zrzeszeń Emerytów w Warszawie, Katowicach, Lwowie, Lublinie i Wilnie z prośbą o interwencję u Panów Przewodniczących tańszych Grup Regionalnych w celu przyspieszenia interwencji u Rządu w naszej sprawie.

Czekamy na wyniki naszej akcji w tym kierunku.  
Emil Klon.

Obowiązkiem każdego emeryta jest zasilenie funduszu prasowego „Emeryta“.